

- 12) Πρέπει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, υπό το πρίσμα επίσης του δικαιώματος σε δίκαιη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του δικαιώματος ακροάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη, καθώς και της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και της αρχής της θεσμικής και δικονομικής αυτοτέλειας των κρατών μελών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι εν λόγω απαιτήσεις δεν πληρούνται εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους δεν γνωστοποιεί στον φορέα εκμεταλλεύσεως τυχηρών παιγνίων την κίνηση της διοικητικής διαδικασίας επιβολής κυρώσεων, σύμφωνα με τη εθνική νομοθεσία, ούτε ζητεί στη συνέχεια, στη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, την άποψη του σχετικά με τη συμβατότητα της νομοθεσίας του κράτους μέλους με το δικαίω της Ένωσης και, χωρίς να καταδείξει αναλυτικά στην αιτιολογία της αποφάσεώς της την εν λόγω συμβατότητα και να εκθέσει τα στοιχεία που την αποδεικνύουν, επιβάλλει, στο πλαίσιο διαδικασίας ενός και μοναδικού βαθμού, κύρωση η οποία χαρακτηρίζεται από το εθνικό δικαίω ως διοικητική;
- 13) Λαμβανομένων υπόψη των προβλεπομένων στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ, στο άρθρο 41, παράγραφοι 1 και 2, στοιχεία α' και γ', και στα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη, καθώς και του δικαιώματος στην ύπαρξη αποτελεσματικών μηχανισμών δικαστικού ελέγχου και του δικαιώματος της υπερασπίσεως που κατοχυρώνουν οι εν λόγω διατάξεις, πληρούνται οι απαιτήσεις που θεσπίζονται στα ως άνω άρθρα εάν ο φορέας εκμεταλλεύσεως των τυχηρών παιγνίων μπορεί να αμφισβητήσει για πρώτη φορά μόνο ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου τη συμβατότητα της εθνικής νομοθεσίας με το δικαίω της Ένωσης;
- 14) Μπορεί το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και η υποχρέωση των κρατών μελών να δικαιολογούν και να αιτιολογούν τον περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το κράτος μέλος δεν έχει εκπληρώσει την εν λόγω υποχρέωση εάν ούτε κατά τον χρόνο της θεσπίσεως ούτε κατά τον χρόνο της εξετάσεως του περιορισμού είναι διαθέσιμη η σχετική εκτίμηση επιπτώσεων, με την οποία τεκμηριώνονται οι σκοποί δημοσίας τάξεως του περιορισμού αυτού;
- 15) Λαμβανομένων υπόψη του προβλεπόμενου στον νόμο εύρους όσον αφορά τον καθορισμό του ποσού της δυνάμενης να επιβληθεί διοικητικής κυρώσεως, της φύσεως της δραστηριότητας που τιμωρείται με την κύρωση και, ιδίως, του μέτρου κατά το οποίο η δραστηριότητα θίγει τη δημόσια τάξη και τη δημόσια ασφάλεια, καθώς και του κατασταλτικού σκοπού της κυρώσεως, μπορεί, δυνάμει των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη, να θεωρηθεί ότι η επίμαχη διοικητική κύρωση έχει «ποινικό χαρακτήρα»; Ασκει η συγκεκριμένη περίπτωση επιρροή στην απάντηση που πρέπει να δοθεί στο ενδέκατο, δωδέκατο, δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα;
- 16) Πρέπει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εάν, βάσει των απαντήσεων που θα δοθούν στα προηγούμενα ερωτήματα, το δικαστήριο που εκδικάζει την παρούσα υπόθεση διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα της νομοθεσίας και της εφαρμογής της, οφείλει να διαπιστώσει επίσης ότι αντίκειται στο δικαίω της Ένωσης η κύρωση η οποία βασίζεται στην αντιβαίνουσα στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ εθνική νομοθεσία;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg** (Γερμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2017 — **Thomas Hübner κατά LVM Lebensversicherungs AG**

(Υπόθεση C-11/17)

(2017/C 112/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Thomas Hübner

Εναγομένη: LVM Lebensversicherungs AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το παράρτημα II, στοιχείο Α', της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992 ⁽¹⁾ [σε συνδυασμό με] το άρθρο 15, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, [της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ] ⁽²⁾ την έννοια ότι καταναλωτής έχει δικαίωμα υπαναχωρήσεως καθ' όλη τη διάρκεια εκπληρώσεως των οικονομικών υποχρεώσεών του που απορρέουν από ασφάλιση ζωής ή συνταξιοδοτική ασφάλιση, εφόσον εκπλήρωσε επί έτη τις απορρέουσες από τη σύμβαση οικονομικές του υποχρεώσεις τελώντας σε άγνοια του δικαιώματός του περί υπαναχωρήσεως λόγω της πλημμελούς ενημερώσεώς του από την ασφαλιστική επιχείρηση με την οποία συνήψε την εν λόγω ασφάλιση;

- 2) Συνάδει με την ανωτέρω οδηγία εθνική νομοθετική ρύθμιση, κατά την οποία το δικαίωμα υπαναχώρησης του καταναλωτή λογίζεται, κατ' εφαρμογή της αρχής της καλής πίστωσης, ότι αποδυναμώθηκε, επειδή ο λήπτης της ασφαλίσεως, τελώντας σε άγνοια του δικαιώματος υπαναχώρησης από σύμβαση, εκπληρώνει τις απορρέουσες από τη σύμβαση υποχρεώσεις του σε τακτική βάση μέχρι τον χρόνο της ενημερώσεώς του περί του δικαιώματος αυτού;

⁽¹⁾ Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ L 360, σ. 1).

⁽²⁾ Δεύτερη οδηγία του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ (ΕΕ L 330, σ. 50).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 18 Ιανουαρίου 2017 — Vincent Pierre Oberle

(Υπόθεση C-20/17)

(2017/C 112/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών και εκκαλών: Vincent Pierre Oberle

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου ⁽¹⁾, την έννοια ότι με αυτό καθορίζεται επίσης η αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία για την έκδοση από τα κράτη μέλη των εθνικών κληρονομητηρίων που δεν αντικαθίστανται από το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο (βλ. άρθρο 62, παράγραφος 3, του κανονισμού 650/2012) με αποτέλεσμα τυχόν αποκλίνουσες εθνικές νομοθετικές διατάξεις όσον αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία για την έκδοση εθνικών κληρονομητηρίων – όπως, για παράδειγμα, στη Γερμανία το άρθρο 105 του Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit (νόμου περί διαδικασίας σε οικογενειακές υποθέσεις και υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας)– να καθίστανται ανίσχυρες ως αντίθετες προς υπέρτερης ισχύος κανόνες του ευρωπαϊκού δικαίου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 201, σ. 107.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soudem České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 18 Ιανουαρίου 2017 — Catlin Europe SE κατά O. K. Trans Praha spol. s r. o.

(Υπόθεση C-21/17)

(2017/C 112/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Catlin Europe SE